

rundt, da Indtægterne gik godt ind, og da selv de kolossale Udgifter, som den Regering, hvoraf det ærede Medlem var Medlem, havde sat Landet i, kunde afholdes. Til Efterfølgeren overlod det ærede Medlem en finansiel Tilstand, hvor Udgifterne var spændt op til det allerhøjeste, hvor alt, hvad der var foretaget, gik ud paa at vænne Befolkningen til at se hen til Statskassen som den, der skulde hjælpe for alt, enten det nu var med ekstraordinær Arbejdsøshedsunderstøttelse eller Boligbyggeri eller Tilskud til Levnedsmidler. Paa hvilket Omraade nævnes kan, havde man sat Staten i Udgifter og vænnet Befolkningen til at stille Krav til Statskassen, som var himmelraabende, og som det kun var muigt nogentunde at honorere paa en Tid, da Indtægterne var i voldsom Stigning. Saa havde det ærede Medlem jo det Held, at omtrent samtidig med, at den nuværende Regering tiltraadte, begyndte Verdenskonjunkturerne at vakle, Indtægterne begyndte som Følge deraf at falde, og Kravene til Statskassen blev samtidig meget store, dels paa Grund af Udgifterne til Sønderjyllands Generhvervelse, Valutaordningen o. s. v., dels paa Grund af Arbejdsløsheden, Bolignøden og de mange andre Forhold, som den nuværende Regering jo for øvrigt greb ind imod paa en ganske anderledes energisk Maade, end den foregaaende havde gjort. En stor Del af de Ting, som Ministeriet Zahle havde vænnet Befolkningen til at faa fra Statskassens Side, kunde det ikke falde den nuværende Regering ind at fortsætte med; vi maatte altsaa foretage betydelige Restriktioner, men disse Restriktioner tager jo nogen Tid. Med Hensyn til Tjenestemændenes Forhold havde man gennemført 8 Timers Dagen paa en saa doktrinær og upraktisk Maade og med en saadan Overfyldning af Etablerne med Tjenestemænd, at dette har sin meget væsentlige Skyld i, at Underskuddene blev saa store. Men atter her var det saa heldigt for det ærede Medlem, at det var i den nuværende Regerings Tid, Indtægterne begyndte at falde paa Grund af det synkende Erhvervsliv i Landet, saa at hele den økonomiske Tilstand, hvori den foregaaende Regering havde sat Statsvirksomhederne, først da ret kunde begynde at vise sine Følger. De 352 Mill. Kr.s Kassebeholdning ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at der i høj Grad var Bud efter, ikke blot til Dækning af de mange exorbitante Udgifter, som den foregaaende Regerings Foranstaltninger havde nødvendiggjort, men ganske særlig til Generhvervelsen af Sønderjylland.

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*):

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) rettede et Par Spørgsmaal til mig, som jeg skal tillade mig at besvare. Det ærede Medlem har hørt, at der har været ført en Forhandling i Folketinget angaaende de militære Budgetter, og det ærede Medlem har mere end det; han har faaet tilsendt Meddelelse om nogle Beregninger, der har foreligget fra Marineministeriet i den militære Kommission. Til dette sidste skal jeg bemærke, at det, da Forsvarskommissionen holder hemmelige Møder, og dens Forhandlinger ikke er offentlige, er ret mærkeligt, at det ærede Medlem paa en eller anden Maade har erhvervet sig Oplysninger herom — jeg ved ikke, hvorfra han har dem. Jeg skal i øvrigt ganske kort besvare de to Spørgsmaal, det ærede Medlem har rettet til mig.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at der ikke var ført til Afgang paa de militære Budgetter 4 Mill. Kr., nemlig 2 Mill. Kr. paa Grund af, at man ikke uddanner mere end Halvdelen af det Mandskab, der skulde indkaldes til Uddannelse ved Fodfolket, og 2 Mill. Kr., som vil blive sparet derved, at man ikke afholder Manøvrer i det kommende Aar. Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg ikke har villet føre disse 4 Mill. Kr. til Afgang i Udgifterne. Jeg maa maaske vende Spørgsmaalet om og sige, at jeg undrer mig over, at det ærede Medlem ikke sørgede for det, da han var Finansminister. Jeg har med Hensyn til disse to Poster fulgt akkurat samme Fremgangsmaade som den, der blev fulgt under Ministeriet Zahle, og som er fulgt i de efterfølgende Aar, idet Spørgsmaalet om disse Udgifter jo er afgjort ved midlertidige Love, som i og for sig ikke har noget med den egentlige Hærorfning at gøre. Jeg gør opmærksom paa, at min Forgænger, Forsvarsminister Munch, heller ikke har ført disse Millioner til Afgang. De viser sig imidlertid, naar Statsregnskabet opgøres.

Det er i øvrigt ikke rigtigt, at der spares 2 Mill. Kr. ved, at der i Aar ikke bliver indkaldt til Manøvrer. Jeg gør for det første det ærede Medlem opmærksom paa, at den paagældende Lov endnu ikke er vedtaget; jeg har altsaa ikke faaet nogen Fuldmagt af Rigsdagen og kan da fornuftigvis ikke trække 2 Mill. Kr. fra Udgifterne paa de militære Budgetter. Forslaget om ikke at afholde Manøvrer ligger i et Udvalg i Folketinget, og dette Udvalg har først i Gaar afgivet Betænkning; der er altsaa ikke i det andet Ting vedtaget noget angaaende dette Spørgsmaal. Men selv om der vedtages en